

Szúnyogh Sándor

Megpróbálom

(Ki)fordítom a szót,
(ki)tárom a beszegezett ajtót,
(ki)ásom az édes gyökereket,
(ki) olvasom a mondókát,
(ki)iszom a kékséget,
Fojtott lélegzettel
A kagylókért víz alá merülök,
Hogy felhozzam
a legszebb gyöngyöt NEKTEK!

Képeslapok

Beletemettem magamat
a régi képeslapok árnyékába,
végigsimogattam a házak szögleteit,
egyedül,
önzően.
Csosztattam a járdán,
És a szembenéző ablakok
Kalapot emeltek előttem,
én visszamosolyogva bólintottam
és egy örök objektívbe
zártam magamat.

Dacolás

Nem sírok,
Mert benne vagyok a szóban,
a pusztá gondolatban,
s árnyakkal lopódzva
visszavonszolom magam lelkedbe.
VSSZAJÖVŐK –
a tavaszban, nyárban,
őszben vagy télben:
Benne vagyok!
Parányi sóhaj vagyok
a poros aszfalton,
szenderegve megyek
az IDŐVEL.

Ellentét

Visszatérek meg nem tett utamról,
kikiáltom néma szavam,
megsiratom át nem élt örömöm,
kiiszom üres poharam.
Megálmodom álmatlan éjszakám,
felnyergelem nem létező paripám,
elmesélem elfelejtett meséim,
elmormolom hitetlen regéim,
megesküszöm a hitért,
vagyont adok a valótlán kincsért,
megpihenek égető árnyékodban,
megfulladok szikkadt patakodban;

Aztán behunyt szemmel is kitalálom,
mi következik!

Eskü

Ha neved öröm,
és a fűszálak harmatos ága,
virágpor a lepkék csápján,
nevetés a lányok ajkán...
Ha a neved megnyugvás,
idegszálak ernyedése,
feszültség enyhülése,
magvak csírázása,
harangok kondulása,
lég tisztulása,
béke glóriája;
akkor társadul szegődöm
a vaksötétben is!

Ithaka

Ott a szentháromsági dombok alatt,
ott selyemszínű ködfátyol vonulatában,
ott az eltérített patakok irányában,
ott a kiszorított mocsarak alján ,
ott a távolbalátó vár tövében,
ott a Szent Katalin-templom tornyában,
ott az évszázados ősi legendák suttogásában,
ott a földbe rejtett sarkantyúk titkaiban,
ott a tiszta források csobogásában,
OTT VAN LENDVA,

LENDVA AZ ÉN ITHAKÁM.